

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci **Vítězslava Hubla**
„(Ne)hodnota univerzitních diplomů očima soudobých HR-specialistů“
s podtitulem: Systémově-teoretická analýza intermediární funkce soukromých
zprostředkovatelen

Kontext vzniku a přípravy bakalářské práce:

Téma předložené bakalářské práce si Vítězslav ujasnil již v počátečních semestrech studia na fakultě. Bylo to ovlivněno jednak jeho dlouhodobějším zájmem o problematiku vzdělávání dospělých a zainteresovanou četbou textů německých sociologů. Byl ovlivněn zejména knihami U. Becka, v jehož argumentaci vystihl problém certifikace vzdělání v podmínkách dynamicky se měnících sociálních struktur, který byl označen a popsán jako re-feudalizace uskutečňovaná existujícími formami vysokoškolských diplomů. Při přípravě však vznikaly dva problémy: (i) jak doložit formulovaný problém empiricky a (ii) jak rozvinout Beckovu koncepci do produktivní hypotézy, která by přesvědčivě propojila teoretickou a empirickou část bakalářské práce. Musím konstatovat, že k řešení těchto problémů přistupoval autor velmi odpovědně, věnoval značnou pozornost studiu odborné literatury. Postupně se tak dařilo vyjasňovat výzkumný problém, tematickou strukturu práce i vazby mezi jejími jednotlivými částmi, či jednotlivými kroky výzkumu

Struktura práce a dosažené poznatky:

Struktura předložené práce odráží okolnosti, které ovlivňovaly její přípravu a které jsem uvedl výše. Autor věnoval značnou pozornost teoretické přípravě ke studiu zvoleného problému, což se odráží v úvodních kapitolách (2.5, 2.6, 2.7). Je nutno konstatovat, že výzkumný problém-dynamický růst zprostředkovatelen kvalifikované práce jako výraz napětí mezi vzděláním a prací – vznikl po několika „okruzích“ diskusí při osvojování teoretických interpretací. Tak se podařilo dojít ke stanovisku, že Beckův pohled nabízí porozumění kvalitativním změnám ve vztazích mezi vzděláním a prací. Luhmannův přístup pak orientuje pozornost na problematiku rozhraní mezi institucemi vzdělání a trhu práce, což umožnilo formulovat funkci intermediace a její diskurzivní úlohu. V návaznosti na tuto perspektivu pak autor přistupuje k podrobnějšímu studiu institucí univerzit a trhu práce (kap. 2.8 a 2.9), které vytvářejí prostředí pro funkci zprostředkovatelen práce či pro uplatnění lidských zdrojů. V kapitolách 2.10 a 2.11 je prezentován přehled sledovaných zprostředkovatelen v ČR a charakterizovány jejich praktiky. Třetí a čtvrtá část práce charakterizují metodologické i metodické aspekty prováděného výzkumu a jeho výsledky.

Dosažené poznatky jsou formulovány na ss. 65-68. Jejich přínos spatřuji v tom, že se podařilo plasticky charakterizovat „rozhraní“ mezi institucemi vzdělání a zaměstnáním: zprostředkující úlohu zkoumaných agentur, a reálné problémy, možnosti i meze interpenetrace mezi oběma institucemi (forem a překážek průniku praktických potřeb do vzdělání a forem průniku a překážek vzdělávacích nároků a parametrů do podniků a organizací).

Hodnocení práce:

V práci oceňuji snahu autora po dokonale zajištěném poznávacím přístupu ke sledovanému problému. Teoretická část je široce pojata i selektivně zaměřena na volbu zkoumaného problému. Zvolený přístup není v podmínkách domácí sociologie obvyklý a může mít i iniciační efekty. Oceňuji i autorovu snahu využít teoretické zázemí pro charakteristiku zkoumaného prostředí (univerzit a trhu práce) i strukturaci rozhovorů a interpretaci získaných poznatků. Ne vždy se však podařilo transformovat tuto snahu do příslušného textu (zejména charakteristika univerzitního prostředí leží mimo zvolené teoretické přístupy). Uvedený deficit

se projevil i v interpretaci poznatků získaných z rozhovorů. Označil jsem je výše jako plastický obraz zkoumané situace, avšak jejich utřídění by jistě napomohlo zvýšit interpretační robustnost textu. V závěrečném hodnocení si autor tento problém uvědomuje a vyhodnocuje získané poznatky podle zvolených teoretických tezí. Odpovědi jsou však spíše ambivalentní, naznačují zjištěné protikladnosti, avšak ne jejich váhu nebo možné návaznosti.

Návrh celkového hodnocení: práci hodnotím jako velmi dobrou v rozsahu 38-39 kreditních bodů.

Müller Karel,
V Černošicích, dne 5. 10. 2008